

Vasko Popa

ŽIVO MESO

KONTRAST
Beograd, 2023

Haši

ZEMALJSKO SAZVEŽĐE

Pred osvetljenom prodavnicom
U Guduričkoj ulici u Vršcu
Tri stara radnika ispijaju
Večernje svoje pivo iz flaše

Limeni zapušači su stvorili
Sazvežđe na traci zemlje
Između pločnika i kolovoza

Svetluca ono u polumraku
I čeka svog zvezdoznanca

Pošao sam da kupim cigarete
Tražim i flašu piva
Da nađem mesto i svojoj zvezdi

VRŠAČKI IDOL

Držim ga na dlanu

On je nekada držao sunce
U vučjim svojim zubima

Igrao se njime bogovski
Uznosio ga na nebo
I snosio pod zemlju

Sazdan je od gline
Od koje sam ja detetom na Karašu
Pravio čovečuljke
I svečano ih jeo

Neće ništa da mi kaže
O sebi o ponovo viđenom svetu

Iako sam stari Vrščanin

PODMLAĐENI VODOPAD

Nas troje živih i dve seni
Zaželeli smo da pohodimo
Tajno mesto naše mladosti

Naš vodopad
Negde na Vršačkom bregu
Ne mogu da kažem gde

Stojimo kraj vodopada
Tu je čujemo ga
Ali ga ne vidimo

Obrastao je u mlado šiblje
I žute cvetove gloaga

Neko od nas procedi kroz zube

Lako je njemu
Kad može svoje godine u sebi
Da rastvara i zgrušava

NEZNANI GRAĐANIN

Astrogolja Vinko Lozić je rođen
Jednom zauvek u Vršcu

Okupali ga u vinu
I povili u lišće vinove loze

Prva mu igračka bila
Durbin za čitanje nebeskih slova
Sklepan od tuluzine

Živeo je danju među ljudima
Noću među zvezdama

Kad mu je došlo vreme da umre
Preselio se u telo
Nekog vidovitog sugrađanina

Svako od nas Vrščana
Može biti on glavom
Ali to ne priznaje

Pa tako i ja sležem ramenima

U SELU PRAOČEVA

Neko me grli
Neko me gleda vučjim očima
Neko skida šešir
Da ga bolje vidim

Svako me pita
Znaš li ko sam ti ja

Nepoznati starci i starice
Prisvajaju imena
Mladića i devojaka iz mog sećanja

Pitam i ja jednog od njih
Živi li boga ti još
Georgije Kurja

To sam ja odgovara on
Glasom sa onoga sveta

Pomilujem mu dlanom obraz
I molim ga očima da mi kaže
Živim li još ja

IZGUBLJENA CRVENA ČIZMICA

Pramajka moja Sultana Urošević
U drvenom koritu plovila je nebom
I lovila kišonosne oblake

Pomoću vučje i drugih masti
Činila je još mnoga
Manja i veća čuda

Posle smrti
Nastavila je da se meša
U poslove živih

Iskopali je
Da je nauče redu
I bolje zakopaju

Ležala je rumenih obraza
U hrastovom sanduku

Samo je na jednoj nozi imala
Crvenu čizmicu
Sa svežim tragovima blata

Onu drugu izgubljenu čizmicu
Tražiću do kraja života

POČIŠĆENO VREME

Čistač skuplja metlom suvo lišće
Ispod kestenova
Na Velikom šetalištu

Pod svakim drvetom zastaje
I trese ga iz sve snage

Hteo bi da jesen požuri

Pođe li mu to za rukom
Vršac će začas ostati
Bez jeseni i drugih godišnjih doba

Njemu će ostati metla
Da je grize

Opomenuo bih ga
Da mi se jedan kesten
U grlu nije zaglavio